

Sie ai Jumala suame laul. Ta
kaot oma laiga ja ilusa tee ära
ja tee selle asemale uute kütta
tunna, keda müüda pakkult ätekaupa
riian wõis. Kõndi ja istut kamagile
poole teid karuuhakaid ja orjariigi.
Sest ästt sandik ei taha kenrugi
Jumala teid teid müüda kääwa, waid
wanakurja teid teid. Wana kurja teid om
küll saiafandik ää ja ilus, kui äte
lau meheni, kellel winaid kähän om
inimisi' maha müüda, kes selle teid pööda
kääwa, ja teid alla pöördetse wiskab.
Jumala teid ottsa man saiafandik, Pööda,
Täewa wärske. wõti kähän ja laule
egadte sinna siisi, kellel karuuhakaid
ja orjariigi aawa' küllän om, kellel
änäm aawa, sie saab ülemisi täewa,
kellel wähem aawa, sie saab alamisi
täewa.

Suawel selge ilmaga om sie teid täewa

Küllän näda, ahtapsi pitus' Täewa küllän
om joone kaupra naga uhaku ja orja-
wissa pöördetse istatid teid näda.

A.5.

Lutim, iir ja kops.

Ulla wallan anti egad pöörmekel
käst: Tulwa nelläbe öhtu lulewa teid
suure kütläst, egadte piat noid ilusti
wastawõtta ja neid fedi siinwa and.
ma, mis na' efi tahawt. Sie käst
anti ka ütöl schwaat pöörmekel.

Pöörmis jäi öige murelikus ja kõnd
siindämisi: „Oh õksi puu pallas ja
wäene, mis mull wiil neil' fustel'
kütlästel' ands om!“. Selle jama
korrage tali ka äte wäene sandik,
kott kaalan, sinna talat ja palas
uomaja. Pöörmis ütöl: „Si wõie